

ΑΠΟΦΑΣΗ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ 6221/2005

Δικάσιμος: 7/4/05, (πιν. 28), Διάσκεψη 30/6/2005, Δημοσίευση 14/7/2005

Εισηγητής: Β. Πέππας (Εφέτης)

Έννοια χρηματιστηριακής συναλλαγής. Κόρια χρηματιστηριακή σύμβαση. Παρεπόμενες των κυρίων χρηματιστηριακών συμβάσεων δικαιοπραξίες. Σύμβαση χρηματιστηριακής παραγγελίας.

Ετήσια Χρηματιστηριακή Παραγραφή και Αναγνώριση Χρέους

Ο ισχυρισμός της ενάγουσας-εφεσβλητής ότι η μερική καταβολή χρηματικού ποσού από τον εναγόμενο-εκκαλούντα στον επενδυτικό του λογαριασμό συνιστά αναγνώριση χρέους και ως εκ τούτου διακόπτεται η ετήσια χρηματιστηριακή παραγραφή είναι μη νόμιμος.

Η κρινόμενη έφεση του εναγομένου κατά της 3783/04 οριστικής απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, η οποία εκδόθηκε κατά την τακτική διαδικασία, επί της από 2/4/02 αγωγής της αρχικής ενάγουσας, για την καταβολή ποσού 531.286,20 Ευρώ, ως οφειλόμενο σ' αυτήν από σύμβαση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών, έχει ασκηθεί εμπροθέσμως και κατά τις νόμιμες διατυπώσεις. Επομένως, είναι παραδεκτή και πρέπει να ερευνηθεί το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρα 532 και 533 παρ.1 ΚΠολΔ), οι οποίοι αναφέρονται σε εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και πλημμελή εκτίμηση των αποδείξεων από το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το οποίο με την προσβαλλόμενη απόφασή του δέχτηκε την αγωγή.

Η σύμβαση παραγγελίας χρηματιστηριακής συναλλαγής αποτελεί σύμβαση εμπορικής παραγγελίας κατά τα άρθρα 90 και επ. του Εμπορικού Νόμου, επί της οποίας έχουν εφαρμογή οι περί εντολής διατάξεις του ΑΚ (ΑΠ 1146/03 αδημ), μεταξύ των οποίων και εκείνη του άρθρου 722 του ΑΚ, σύμφωνα με την οποία ο εντολέας οφείλει να αποδώσει στον εντολοδόχο οτιδήποτε αυτός δαπάνησε για την κανονική εκτέλεση της εντολής. Έτσι, οι συμβαλλόμενοι στην εν λόγω σύμβαση έχουν την υποχρέωση, επί μεν πωλήσεων χρηματιστηριακών πραγμάτων, ο μεν παραγγελέας να παραδώσει τους πωλούμενους τίτλους στον παραγγελιοδόχο – χρηματιστή και ο τελευταίος να παραδώσει το εισπραχθέν αντίτιμο, επί δε αγοράς χρηματιστηριακών πραγμάτων η υποχρέωσή τους είναι αντίστροφη (ΕφΑΘ 2504/03 ΕΕμπΔ ΝΔ, 866). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 15 παρ. 1 του Ν. 3632/1928, χρηματιστηριακές συναλλαγές είναι οι δικαιοπραξίες που συνάπτονται

χρηματιστηριακώς και έχουν αντικείμενο χρηματιστηριακά πράγματα, ενώ με το άρθρο 16 του ιδίου νόμου καθορίζονται αποκλειστικά οι χρηματιστηριακές συναλλαγές (η αγορά και πώληση τοις μετρητοίς κλπ,) μεταξύ των οποίων και κάθε παρεπόμενη δικαιοπραξία σχετιζόμενη με την ενέργεια και την εκτέλεση των κύριων χρηματιστηριακών συμβάσεων. Ήδη με το άρθρο 20 παρ. 1 του Ν. 1806/1988 αντικαταστάθηκε το άρθρο 16 του Ν. 3632/1928 και ορίσθηκε ότι χρηματιστηριακές συναλλαγές θεωρούνται μόνο: α) η πώληση τοις μετρητοίς, η οποία καταρτίζεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα από τη σχετική νομοθεσία περί χρηματιστηρίων, β) η πώληση με ειδικές συμφωνίες, όπως ενδεικτικά η παράδοση των αξιών μετά πάροδο ορισμένης προθεσμίας και γ) κάθε δικαιοπραξία συναφής με την διενέργεια και την εκτέλεση των ανωτέρω συμβάσεων. Στον όρο "πώληση" του άρθρου αυτού νοείται και η αγορά, καθόσον ο νομοθέτης ακολουθεί πλέον την ορολογία του Αστικού Κώδικα (βλ. Τσιμπανούλη, Οι επενδυτικές υπηρεσίες στο Ελληνικό και Κοινοτικό Δίκαιο, έκδ.1989, σελ. 55 σημ. 82 β). Στην κατηγορία γ' του άρθρου 20 παρ. 1 του Ν. 1806/1988, δηλαδή των συναφών με τη διενέργεια και την εκτέλεση κυρίων χρηματιστηριακών συμβάσεων δικαιπραξιών ή άλλως των παρεπομένων των κυρίων χρηματιστηριακών συμβάσεων δικαιπραξιών υπάγεται και η σύμβαση παραγγελίας χρηματιστηριακής αγοραπωλησίας (ΕφΑΘ 219/04 ΕΕμπΔ 2004, 361, ΕφΑΘ 3815/04 ΕλλΔ 46, 285, Τσιμπανούλη, ό.π., σελ 55, 58 και 61). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 15 παρ. 6 του ν. 3632/1928 κάθε αξίωση, που πηγάζει από χρηματιστηριακή συναλλαγή παραγράφεται μετά πάροδο έτους από τη λήξη του έτους κατά το οποίο έγινε η σύναψη της συναλλαγής. Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων και ενόψει της γενικότητας στη διατύπωση της διάταξης του άρθρου 15 παρ.6 ν. 3632/1928, που δεν διακρίνει σε κύρια ή παρεπόμενη χρηματιστηριακή συναλλαγή, προκύπτει ότι η ως άνω ετήσια παραγραφή ισχύει για τις αξιώσεις τόσο από τις κύριες χρηματιστηριακές συμβάσεις, όσο και από τις παρεπόμενες ή συναφείς, όπως είναι και εκείνη της χρηματιστηριακής παραγγελίας. Εξάλλου, η διάταξη του άρθρου 15 παρ. 6 ν.3632/1928 είναι ειδική και ως εκ τούτου έχει εφαρμογή έναντι των γενικών διατάξεων περί παραγραφής των άρθρων 249 επ. ΑΚ, ενώ η ασφάλεια των χρηματιστηριακών συναλλαγών και η ανάγκη βεβαιότητας του δικαίου, με ταχύτατη εκκαθάριση των χρηματιστηριακών συμβάσεων, επέβαλαν στο νομοθέτη, να καθιερώσει τη βραχυχρόνια (ετήσια) παραγραφή των αξιώσεων από χρηματιστηριακές συναλλαγές, μεταξύ των οποίων και εκείνη της χρηματιστηριακής παραγγελίας (βλ. ΕφΘεσ 2855/04 ΔΕΕ 10, 1278, ΕφΑΘ 6244/04 αδημ., Γεωργ.

Παλάζη Αρμ 57, 1052). Τέλος, όπως προκύπτει από τη διάταξη του άρθρου 260 ΑΚ, με την οποία προβλέπεται, ως λόγος διακοπής της παραγραφής ή με οποιοδήποτε τρόπο αναγνώριση της αξιώσεως από τον υπόχρεο, αρκεί για το αποτέλεσμα αυτό οποιαδήποτε ενέργεια και συμπεριφορά του οφειλέτη απέναντι στο δανειστή, από την οποία να προκύπτει, ότι ο πρώτος, ευρισκόμενος σε πλήρη επίγνωση της αξιώσεως του τελευταίου, θεωρεί αυτήν ότι υπάρχει, ώστε να μην είναι αναγκαία η έγερση της σχετικής αγωγής. Με την έννοια αυτή δεν εξετάζεται, αν η ενέργεια και συμπεριφορά του οφειλέτη έχει δικαιοπρακτικό χαρακτήρα, ούτε αν συνιστά συμβατική ή μονομερή αναγνώριση της αξιώσεως ή σύμβαση αναγνώρισεως χρέους κατά την έννοια της ΑΚ 873. Η έχουσα τα ανωτέρω στοιχεία συμπεριφορά πρέπει να επιδεικνύεται, πριν από τη συμπλήρωση της παραγραφής, έναντι του δανειστή και όχι έναντι τρίτου προσώπου (ΑΠ 382/02 ΕλλΔ 44, 496).

Από τις καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων, οι οποίοι εξετάστηκαν ενόρκως στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου και εμπεριέχονται στα ταυτάριθμα με την εκκαλούμενη απόφαση πρακτικά, εκτιμώντες ανάλογα με το λόγο γνώσης και το βαθμό αξιοπιστίας κάθε μάρτυρα, ξεχωριστά και σε συνδυασμό μεταξύ τους, την 17.408/6.4.04 ένορκη βεβαίωση της Βασιλείας Τσούμπα στη συμβολαιογράφο Αθηνών Ελένη Δημητρακοπούλου, την οποία επικαλείται και προσκομίζει ο εκκαλών και έχει δοθεί μετά από νομότυπη και εμπρόθεσμη κλήτευση του αντίδικου μέρους (βλ.. την 7475/1.4.04 έκθεση επιδόσεως της αρμόδιας δικαστικής επιμελήτριας Μαρίας Πολυταρίδου), σε συνδυασμό με όλα χωρίς εξαίρεση τα έγγραφα, τα οποία επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, είτε προς άμεση απόδειξη, είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, πλήρως αποδεικνύονται τα ακόλουθα: Η αρχική ενάγουσα, της οποίας καθολική διάδοχος, λόγω συγχωνεύσεως με απορρόφηση υπήρξε η ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΑΕ, που μετονομάστηκε σε ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ ΑΕ και στη συνέχεια απορροφήθηκε από την ήδη παριστάμενη ως εφεσίβλητη (βλ. ΦΕΚ 14566, 12504, 2590/τ. ΑΕ και ΕΠΕ), ήταν ανώνυμη χρηματιστηριακή εταιρεία, μέλος του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών και είχε την άδεια από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, να παρέχει τις επενδυτικές υπηρεσίες της λήψης και διαβίβασης εντολών για συναλλαγές επί κινητών αξιών, καθώς και της εκτέλεσης των εν λόγω συναλλαγών. Με σύμβαση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών, που καταρτίστηκε μεταξύ εκείνης και του εκκαλούντος, αρχικά άτυπα το Μάρτιο 1999 και στη συνέχεια, στις 22/8/2000, διατυπώθηκε εγγράφως, συμφωνήθηκε η παροχή

υπηρεσιών εκτέλεσης χρηματιστηριακών συναλλαγών επί κινητών αξιών από την αρχική ενάγουσα στον εκκαλούντα, σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης, αλλά και τους γενικούς όρους συναλλαγών, που εμπεριέχονται σ' αυτή. Με την εν λόγω σύμβαση, μεταξύ άλλων, συμφωνήθηκε, ότι ο πελάτης (εκκαλών) υποχρεούται να προκαταβάλει το αντίτιμο των μετοχών, των οποίων παραγγέλλει την αγορά μέσω της AXE, ότι αν η AXE εκτελέσει εντολές του, χωρίς εκείνος να έχει τηρήσει τις υποχρεώσεις του, υποχρεούται, επί αγοράς, σε άμεση κατάθεση του τιμήματος των αξιών και σε καταβολή της προμήθειας της AXE, άλλως καθίσταται αυτοδικαίως υπερήμερος και η AXE θα δύναται να προβεί σε κάθε νόμιμη ενέργεια για την αναγκαστική εκποίηση των περιουσιακών του στοιχείων, που βρίσκονται στην κατοχή της σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 3632/1928 και τις λοιπές σχετικές διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά. Κατά το χρονικό διάστημα από 31/3/99 έως 5/4/01 η εφεσίβλητη εκτέλεσε, για λογαριασμό του εκκαλούντος, διάφορες χρηματιστηριακές συναλλαγές, για τις οποίες εκδόθηκαν τα αντίστοιχα πινακίδια και έγιναν οι αντίστοιχες εγγραφές χρέωσης και πίστωσης στον τηρούμενο χρηματιστηριακό λογαριασμό (χρηματιστηριακή καρτέλα) στο όνομα του εκκαλούντος. Από τις εν λόγω συναλλαγές, μετά από προαφαίρεση των αξιώσεων του εκκαλούντος για τις πωλήσεις μετοχών του, από τις αξιώσεις της εφεσίβλητης για καταβολή της αξίας αγοράς μετοχών για λογαριασμό του, των προμηθειών και εξόδων της, στην οποία εκείνη προβαίνει ήδη με την αγωγή της, χωρίς ένσταση του εκκαλούντος-εναγομένου, φέρεται ότι δημιουργήθηκε η ένδικη οφειλή του εκκαλούντος, που ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 531.286,20 Ευρώ. Ο εκκαλών, ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, με τις έγγραφες προτάσεις του, πρότεινε, αλλά και πάλι με την έφεσή του επαναφέρει και προτείνει την ένσταση της ενιαύσιας παραγραφής των τυχόν αξιώσεων της εφεσίβλητης κατ' αυτού, οι οποίες φέρεται ότι προέκυψαν κατά το χρονικό διάστημα από 31/3/99 έως 18/12/2000 (ενώ από 18/12 έως 31/12/2000 δεν έλαβε χώρα οποιαδήποτε συναλλαγή για λογαριασμό του εκκαλούντος), καθόσον από το τέλος του έτους, εντός του οποίου έλαβαν χώρα οι χρηματιστηριακές συναλλαγές, που αφορούν, μέχρι τον επικαλούμενο χρόνο (5/4/02) που του επιδόθηκε η ένδικη αγωγή, προήλθε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους. Ο εν λόγω ισχυρισμός είναι νόμιμος, διότι στηρίζεται στη διάταξη του άρθρου 15 παρ. 6 του ν. 3632/1928 και αποδεικνύεται, ως ουσιαστικά βάσιμος. Πραγματικά, από το τέλος των ετών 1999 και 2000, εντός των οποίων πραγματοποιήθηκαν οι επίμαχες συναλλαγές (του διαστήματος 31/3/99 έως 18/12/2000), μέχρι τις 5/4/02,

οπότε επιδόθηκε η ένδικη αγωγή στον εκκαλούντα (βλ. την 1.382β / 5.4.02 έκθεση επιδόσεως του αρμοδίου δικαστικού επιμελητή Απόστολου Κουρκουλή), παρήλθε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους, με αποτέλεσμα να παραγραφούν οι τυχόν αξιώσεις της αρχικής ενάγουσας από τις εν λόγω χρηματιστηριακές συναλλαγές, ανεξάρτητα από την άρνηση που προβάλλει ο εκκαλών, αναφορικά με την ύπαρξη εντολών για τις συναλλαγές που πραγματοποίησε η αρχική ενάγουσα μετά τις 19/5/2000. Η εφεσίβλητη, με τις έγγραφες προτάσεις της ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, προς υπεράσπιση κατά της εφέσεως, ισχυρίζεται, ότι η επικαλούμενη από τον εκκαλούντα παραγραφή των αξιώσεων της διακόπηκε, λόγω αναγνωρίσεως τούτων εκ μέρους του. Προς τούτο επικαλείται, ότι ο εκκαλών κατά το έτος 2000 προέβη σε σειρά συναλλαγών με αυτή, όπως σε επένδυση σε λογαριασμούς «ρέπος» των χρημάτων που είχε δικαίωμα να λάβει από εκείνη, όπως συνέβη ενδεικτικά, στις 12/1/2000, 13/1/2000, 15/1/2000, 27/1/2000, 24/4/2000, 11/5/2000 και 22/5/2000, ενώ προέβη σε σειρά πωλήσεων μετοχών του χαρτοφυλακίου του, χωρίς να εισπράξει το τίμημα από την πώληση, το οποίο το ανάλωσε περαιτέρω για την αγορά άλλων μετοχών, είτε το άφησε προς συμψηφισμό των απαιτήσεών της κατ' αυτού, κατά δε το έτος 2001 εισπράχθηκαν από εκείνη κατ' εντολή του μερίσματα των μετοχών του, όπως ενδεικτικά, στις 9/4/01 μερίσματα αξίας 193,69 Ευρώ από μετοχές ΙΟΝΑ ΑΥΛ, στις 25/6/01 μερίσματα αξίας 528,25 Ευρώ από μετοχές ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ Τ, στις 2/8/01, 3/8/01 και στις 21/9/01. Ο ως άνω ισχυρισμός, με τον οποίο επιχειρείται στοιχειοθέτηση αντενστάσεως από το άρθρο 260 ΑΚ, περί διακοπής της παραγραφής, είναι απορριπτέος, προεχόντως, λόγω της αοριστίας του, κατά τις παρακάτω διακρίσεις. Ειδικότερα, ενόψει του αυτοτελούς χαρακτήρα κάθε χρηματιστηριακής συναλλαγής, η εφεσίβλητη, αναφορικά με τις επενδύσεις του εκκαλούντος σε λογαριασμούς «ρέπος», δεν προσδιορίζει, από ποιες συγκεκριμένες συναλλαγές προερχόντουσαν τα χρήματα που εκκαλών επένδυσε, ώστε να κριθεί, αν η εν λόγω συμπεριφορά του είναι δηλωτική βουλήσεώς του για αναγνώριση των αντίστοιχων, συγκεκριμένων αξιώσεων της εφεσίβλητης, ενώ στη συνέχεια, η επίκληση σειράς πωλήσεων μετοχών του χαρτοφυλακίου του, χωρίς εκείνος να εισπράξει το τίμημα από την πώληση, το οποίο το ανάλωσε περαιτέρω για την αγορά άλλων μετοχών, είτε το άφησε προς συμψηφισμό των απαιτήσεών της κατ' αυτού, γίνεται εντελώς αόριστα, χωρίς προσδιορισμό συγκεκριμένων περιστατικών περί τούτων. Ακόμη, όμως, κι αν ήθελε εκτιμηθεί, ως ορισμένος ο εν λόγω ισχυρισμός, κατά το παραπάνω μέρος του και ότι τα επικαλούμενα συναφώς περιστατικά είναι δηλωτικά τέτοιας

βουλήσεως του εκκαλούντος, και πάλι ο ισχυρισμός είναι αλυσιτελής, διότι από τη λήξη του έτους 2000, εντός του οποίου φέρεται ότι έλαβαν χώρα, μέχρι 5/4/02, που επιδόθηκε η αγωγή, παρήλθε χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του έτους και εντεύθεν οι σχετικές αξιώσεις της εφεσίβλητης υπέκυψαν σε παραγραφή. Τέλος, η αναφορά σε είσπραξη μερισμάτων μετοχών κατ' εντολή του εκκαλούντος γίνεται, επίσης, κατά αόριστο τρόπο, χωρίς να προσδιορίζεται, με ποιες αγορές μετοχών του συνδέεται, ώστε να κριθεί, αν η εν λόγω συμπεριφορά είναι δηλωτική βουλήσεώς του, για αναγνώριση των αντίστοιχων, συγκεκριμένων αξιώσεων της εφεσίβλητης. Ανεξάρτητα, όμως, από όσα αναφέρθηκαν, από τα παραπάνω αποδεικτικά στοιχεία δεν επιδεικνύονται συγκεκριμένα περιστατικά, σχετικά με χορήγηση εντολών εκ μέρους του εκκαλούντος στην αρχική ενάγουσα, τις οποίες εκείνος αρνείται, προκειμένου να εισπραχθούν, για λογαριασμό του, από εκείνη μερίσματα από μετοχές του και μάλιστα προερχόμενες από αγορές, που είχαν λάβει χώρα κατά το παραπάνω κρίσιμο χρονικό διάστημα, ως περιστατικά δηλωτικά της βουλήσεώς του για αναγνώριση των αξιών της εφεσίβλητης, που κατά τα παραπάνω αναφερθέντα έχουν παραγραφεί. Περαιτέρω, κατά το χρονικό διάστημα από 1/1/01 έως 21/9/01 η αρχική ενάγουσα εκτέλεσε, για λογαριασμό του εκκαλούντος, τις παρακάτω αναφερόμενες αγορές και πωλήσεις μετοχών, για τις οποίες εκδόθηκαν τα αντίστοιχα πινακίδια και έγιναν οι αντίστοιχες εγγραφές χρέωσης και πίστωσης στον τηρούμενο χρηματιστηριακό λογαριασμό στο όνομα του εκκαλούντος, η κίνηση του οποίου, όπως καταγράφηκε στην αντίστοιχη χρηματιστηριακή του καρτέλα, είχε ως εξής :

Ημερ/νία	Παρ/κό	Σχόλια -	Αιτιολογ.	χρέωση	πίστωση
16/01/01	207406	Πινακ.	Αγοράς	128,875	
22/01/01	209837	Πινακ.	Αγοράς	931,740	
23/01/01	210574	Πινακ.	Πώλησης		959,869
25/01/01	21543	Πινακ.	Αγοράς	1.650,290	
31/01/01	214361	Πινακ.	Αγοράς	1.339,182	
31/01/01	214412	Πινακ.	Πώλησης		1.702,714
01/02/01	215139	Πινακ.	Αγοράς	1.441,345	
01/02/01	215192	Πινακ.	Πώλησης		525,689

02/02/01	7843	Κόστος	Χρήματος	1.888,815	
06/02/01	216987	Πινακ.	Πώλησης		2.371,371
12/02/01	219267	Πινακ.	Πώλησης		45,797
13/02/01	220119	Πινακ.	Πώλησης		89,120
15/02/01	11594	Συμψηφ.	Είσπραξη		1.888,815
05/04/01	255571	Πινακ.	Πώλησης		246,131
09/04/01	27800	Μερίσματα			66,000
09/04/01	35281	Διαχείρ.	Έξοδα	3,500	
25/06/01	1369	Είσπραξη			180,001
11/07/01	1521	Είσπραξη			134,995
13/07/01	1537	Είσπραξη			-134,995
16/07/01	1545	Είσπραξη			134,995
02/08/01	1722	Είσπραξη			50,002
03/08/01	1723	Είσπραξη			495,549
20/08/01	76384	Μερίσματα			40,001
20/08/01	100537	Διαχείρ.	Έξοδα		
24/08/01	1862	Είσπραξη			63,001
24/08/01	1863	Είσπραξη			59,999
20/09/01	89215	Συμψηφ.	Είσπραξη		726
21/09/01	2112	Είσπραξη			34,000

Έτσι, ενόψει της παραγραφής των αξιώσεων της εφεσίβλητης για το μέχρι τις 31/12/2000 χρονικό διάστημα και του γενόμενου στον παραπάνω χρηματιστηριακό λογαριασμό, μετά τις 1/1/2001, συμψηφισμού των αξιώσεων της εφεσίβλητης, από αγορά μετοχών για λογαριασμό του εκκαλούντος και κόστος χρήματος, που ανήλθαν συνολικά σε 7.387.251 δραχμές, στις υπέρτερες αξιώσεις του εφεσίβλητου από πωλήσεις μετοχών του και εισπράξεις, που ανήλθαν συνολικά σε 8.953.783 δραχμές και στον οποίο συμψηφισμό η ίδια η αρχική ενάγουσα προβαίνει ήδη με την αγωγή της (χωρίς ένσταση του εφεσίβλητου), δεν αποδεικνύεται η ύπαρξη ενεργού αξιώσεώς της κατά του εκκαλούντος από τη λειτουργία της μεταξύ τους σύμβασης παροχής επενδυτικών υπηρεσιών. Επομένως, κατά παραδοχή του σχετικού περι παραγραφής 1^{ου} λόγου της κρινόμενης έφεσης, ως ουσιαστικά βάσιμο, πρέπει να

γίνει δεκτή η έφεση, να εξαφανιστεί η εκκαλουμένη, ως προς τις διατάξεις της, με τις οποίες έγινε δεκτή κατ' ουσίαν αναφορικά με την κύρια βάση της, που αφορά τη θεμελίωση των αγωγικών αξιώσεων στη σύμβαση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών (ενώ δεν θίγεται η εκκαλουμένη κατά το μέρος της που απέρριψε την αγωγή κατά την επικουρική της βάση, τη θεμελιωμένη στις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού και δεν προσβάλλεται με αντίθετη έφεση της ενάγουσας), καθώς και κατά τη διάταξή της περί δικαστικής δαπάνης, να κρατηθεί η υπόθεση, κατά το παραπάνω μέρος της, στο Δικαστήριο τούτο και να δικαστεί κατ' ουσίαν (άρθρο 535 παρ. 1 ΚΠολΔ). Ακολούθως, και σύμφωνα με όλα όσα ήδη αναφέρθηκαν, πρέπει η ένδικη αγωγή, κατά την κύρια βάση της, που αφορά τη σύμβαση παροχής επενδυτικών υπηρεσιών, να απορριφθεί, για μεν το μέχρι 18/12/2000 χρονικό διάστημα, λόγω παραγραφής των αγωγικών αξιώσεων, για δε το υπόλοιπο χρονικό διάστημα, ως κατ' ουσίαν αβάσιμη. Μέρος από τα δικαστικά έξοδα του εναγομένου και για τους δυο βαθμούς δικαιοδοσίας θα επιβληθεί σε βάρος της ενάγουσας, η οποία ηττήθηκε, ενώ κατά τα λοιπά αυτά θα συμψηφιστούν, λόγω της ιδιαίτερης δυσχέρειας στην ερμηνεία των κανόνων δικαίου, ιδίως εκείνων περί παραγραφής, που εφαρμόστηκαν (άρθρα 179, 183 ΚΠολΔ), σύμφωνα με όσα ορίζονται στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

Δέχεται τυπικά και κατ' ουσία την έφεση.

Εξαφανίζει την 3783/04 οριστική απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, κατά το μέρος της, με το οποίο έγινε δεκτή, ως ουσιαστικά βάσιμη, η ένδικη αγωγή, αναφορικά με την κύρια βάση της, καθώς και κατά τη διάταξή της περί δικαστικής δαπάνης.

Κρατεί και δικάζει κατά το παραπάνω μέρος κατ' ουσία την υπόθεση.

Απορρίπτει την αγωγή, κατά την κύρια βάση της.

Καταδικάζει την ενάγουσα στην πληρωμή μέρους από τα δικαστικά έξοδα του εναγομένου και για τους δυο βαθμούς δικαιοδοσίας, τα οποία προσδιορίζει στο ποσό των δύο χιλιάδων (2.000) Ευρώ, ενώ τα συμψηφίζει κατά τα λοιπά.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ